

การใช้พรอพออลิสในการควบคุมโรคหลังเก็บเกี่ยวของส้มพันธุ์สายน้ำผึ้ง
Application of Propolis for Control Postharvest Diseases of Tangerine cv. 'Sai Nam Pueng'

วิลาวลัยย์ คำปวน¹ บาจรีย์ ฉัตรทอง¹ และจำนงค์ อุทัยบุตร²
Wilawan Kumpoun¹, Bajaree Chattong¹ and Jamnong Uthaibutra²

Abstract

Propolis from the nest of the stingless bee was tested for control post-harvest diseases of 'Sai Nam Phueng' tangerine fruit. Three groups of treatment were set up. First groups; the fractions from propolis extract such as methanol soluble fraction (PM), water soluble fraction (PW), and dichloromethane soluble fraction (PD) 0.1 percent of each fraction was mixed in the 4 percent bee wax coating materials. Second groups: the fresh propolis was mixed in 4 percent bee wax coating materials at various concentrations, namely 2 and 4 percent propolis, and use 4 percent propolis instead of bee wax. The third groups; 0.1 percent of fungicide Amista (A) was mixed in 4 percent bee wax coating materials and the commercial coating materials Zidrow which contains with fungicides Imazalil. All coating material was tested for the coating performance and antifungals ability. Sai Nam Phueng tangerine fruits were wounded and inoculated with 20 μ l of *Penicillium digitatum* spores suspension 2.3×10^6 spores per ml. and coated with each coating materials. The results showed that all coating materials had an effect on inhibition of disease when compared to the control fruit without coating. The 4 percent propolis coating materials was the best for delaying the disease growth with the smallest wound size and the lowest infection percent. Therefore, propolis can be used as a coating materials to control the post-harvest disease of the 'Sai Nam Phueng' tangerine fruit.

Keywords: propolis, 'Sai Nam Pueng' tangerine, coating material, storage, postharvest disease

บทคัดย่อ

การนำเอาพรอพออลิสจากรังของชันโรงมาทดสอบใช้ในการควบคุมโรคหลังการเก็บเกี่ยวของผลส้มพันธุ์สายน้ำผึ้งด้วยวิธีการต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผสมสารสกัดจากพรอพออลิส ในส่วนต่างๆ ได้แก่ ส่วนที่ละลายในเมทานอล (PM) ส่วนที่ละลายในน้ำ (PW) ส่วนที่ละลายในไดคลอโรมีเทน (PD) อัตราส่วน 0.1 เปอร์เซ็นต์ ในสารเคลือบผิวที่มีไขมัน 4 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มที่ 2 นำเอาพรอพออลิสผสมในสารเคลือบผิวที่ประกอบด้วยไขมัน 4 เปอร์เซ็นต์ที่ความเข้มข้นต่างๆ ได้แก่ พรอพออลิส 2, 4 เปอร์เซ็นต์, และการใช้พรอพออลิส 4 เปอร์เซ็นต์แทนไขมัน กลุ่มที่ 3 การใช้สารกำจัดเชื้อรา Amista (A) อัตราส่วน 0.1 เปอร์เซ็นต์ ในสารเคลือบผิวที่มีไขมัน 4 เปอร์เซ็นต์ และสารเคลือบผิวทางการค้า Zidrow ซึ่งมีส่วนผสมของสารกำจัดเชื้อรา Imazalil โดยนำสารเคลือบผิวทั้งหมดไปทดสอบประสิทธิภาพการเคลือบผิวและฤทธิ์การต้านการเจริญของเชื้อราด้วยการทำแผลและปลูกเชื้อด้วยสารแขวนลอยสปอร์ของเชื้อ *Penicillium digitatum* 2.3×10^6 สปอร์ต่อ 1 มิลลิตร จำนวน 20 ไมโครลิตร บนผลส้มสายน้ำผึ้งแล้วนำไปเคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวสูตรต่างๆ ที่เตรียมขึ้น ผลการทดลองพบว่าสารเคลือบผิวชนิดต่างๆ มีผลต่อยับยั้งการเกิดโรค เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมที่ไม่เคลือบผิว สารเคลือบผิวที่ทำมาจากพรอพออลิส 4 เปอร์เซ็นต์โดยไม่มีไขมัน สามารถชะลอการเกิดโรคได้ดีที่สุด โดยมีขนาดของแผลเล็กที่สุด และมีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคน้อยที่สุด ดังนั้นแสดงว่าสามารถนำพรอพออลิสมาใช้ในการผสมเป็นสารเคลือบผิวเพื่อชะลอการเกิดโรคหลังการเก็บเกี่ยวของผลส้มพันธุ์สายน้ำผึ้งได้

คำสำคัญ: พรอพออลิส ส้มพันธุ์สายน้ำผึ้ง สารเคลือบผิว เก็บรักษา โรคหลังเก็บเกี่ยว

¹ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

¹Science and Technology Research Institute, Chiang Mai University, Chiang Mai, 50200

²ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

²Department of Biology Faculty of Science Chiang Mai University, Chiang Mai, 50200

บทนำ

จากงานวิจัยที่ผ่านมาคณะผู้วิจัยได้พัฒนาสารเคลือบผิวที่ทำมาจากไขผึ้งสำหรับเคลือบผิวส้มพันธุ์สายน้ำผึ้ง พบว่า สารเคลือบผิวที่ประกอบด้วยไขผึ้ง 4 เปอร์เซ็นต์ เป็นส่วนผสมที่ดีที่สุดสำหรับยืดอายุการเก็บรักษาผลส้มพันธุ์สายน้ำผึ้ง สามารถลดการสูญเสียน้ำออกจากผลส้มได้ดี (วิลาวลัย และคณะ, 2554) พรอพออลิส เป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติที่ได้จากผิวของ รังผึ้ง มีลักษณะเหนียว ประกอบด้วยสารจากธรรมชาติกว่า 300 ชนิด ซึ่งผึ้งเก็บมาจากส่วนต่างๆ ของพืช สำหรับป้องกันรัง และ ป้องกันเชื้อโรคในรังผึ้ง สัดส่วนองค์ประกอบและสีของพรอพออลิสขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่รังผึ้งตั้งอยู่ (Macucci, 1995) พรอพออลิสมีคุณสมบัติเป็นสารต้านการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์หลาย ๆ ชนิด ได้แก่ เชื้อรา แบคทีเรีย และไวรัส (Macucci, 1995; Silici *et al.*, 2005) Flavonoid ในพรอพออลิสถูกรายงานว่าเป็นสารสำคัญที่มีผลในการยับยั้งการเจริญของ เชื้อจุลินทรีย์ และนำเอาไปใช้ในอุตสาหกรรมยาและเครื่องสำอาง (Cushnie and Lamb, 2005) การใช้สารเคลือบผิวจากสาร เคลือบผิวที่ผลิตได้สามารถชะลอการสูญเสียได้ดี แต่ยังมีปัญหาการเน่าเสียเนื่องจากเชื้อโรคหลังการเก็บเกี่ยวของผลส้ม ระหว่างการเก็บรักษา ในการวิจัยนี้ได้พัฒนาสารเคลือบผิวสำหรับลดการเน่าเสียของผลส้มสายน้ำผึ้ง โดยผสมสารต้านทานเชื้อ จากธรรมชาติโดยเติมส่วนสกัดของพรอพออลิส และพรอพออลิสสด เปรียบกับสารกำจัดแมลงทางการค้า และสารเคลือบผิวที่ใช้ ในทางการค้า เพื่อหาสูตรของสารเคลือบผิวที่เหมาะสมสำหรับลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวของผลส้มพันธุ์สายน้ำผึ้ง

อุปกรณ์และวิธีการ

เก็บเกี่ยวของผลส้มพันธุ์สายน้ำผึ้งจากแปลงของเกษตรกรอำเภอดงหลวง จังหวัดเชียงใหม่ นำมาล้างด้วยน้ำฟองสบู่ และ น้ำประปา ผึ่งให้แห้ง ทำแผลด้วยเข็มขนาด 0.5 มิลลิเมตร ลึก 2 มิลลิเมตร จำนวน 6 แผล บนผิวของผลส้ม และปลูกเชื้อด้วยสาร แขนงลอยสปอร์ของเชื้อ *Penicillium digitatum* 2.3×10^6 สปอร์ต่อ 1 มิลลิลิตร จำนวน 20 ไมโครลิตร (Fig. 1(A) วางไว้ให้แห้ง แล้วนำไปเคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวสูตรต่างๆ ที่เตรียมขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผสมสารสกัดจาก พรอพออลิส ในส่วนต่างๆ ได้แก่ ส่วนที่ละลายในเมทานอล (PM) ส่วนที่ละลายในน้ำ (PW) ส่วนที่ละลายในไดคลอโรมีเทน (PD) อัตราส่วน 0.1 เปอร์เซ็นต์ ในสารเคลือบผิวที่มีไขผึ้ง 4 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มที่ 2 นำเอาพรอพออลิสสดผสมในสารเคลือบผิวที่ ประกอบด้วยไขผึ้ง 4 เปอร์เซ็นต์ที่ความเข้มข้นต่างๆ ได้แก่ พรอพออลิส 2 และ 4 เปอร์เซ็นต์, และการใช้พรอพออลิส 4 เปอร์เซ็นต์ แทนไขผึ้ง กลุ่มที่ 3 การใช้สารกำจัดเชื้อรา Amista (A) อัตราส่วน 0.1 เปอร์เซ็นต์ ในสารเคลือบผิวที่มีไขผึ้ง 4 เปอร์เซ็นต์ และ สารเคลือบผิวทางการค้า Zidrow ซึ่งมีส่วนผสมของสารกำจัดเชื้อรา Imazalil เปรียบเทียบกับชุดควบคุมที่มีการทำแผลแต่ไม่ เคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิว หลังจากนั้นนำไปผึ่งให้แห้ง และเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เพื่อติดตามการเกิดโรค และวัดขนาดความกว้างของรอยแผล โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยแบ่งออกเป็น 10 กรรมวิธีตามชนิดของสาร เคลือบผิว โดยแต่ละกรรมวิธีมี 20 ซ้ำ ซ้ำละ 1 ผล

ผล

การเจริญของเชื้อ *P. digitatum* ที่ปลูกบนผิวที่ทำแผลไว้บนผลส้ม สามารถเจริญและขยายขนาดของแผลเมื่อวางไว้ นานขึ้น (Fig. 1) สารเคลือบผิวชนิดต่างๆ มีผลต่อยับยั้งการเกิดโรค เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม โดยที่สารเคลือบผิวที่ทำมา จากพรอพออลิส 4 เปอร์เซ็นต์โดยไม่มีไขผึ้ง สามารถชะลอการเกิดโรคได้ดีที่สุด โดยมีขนาดของแผลเล็กที่สุด (Table 1) และมี เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคน้อยที่สุด (Table 2) สารเคลือบผิวที่ไม่มีส่วนผสมของพรอพออลิสมีการเจริญของเชื้อมากที่สุด และสารเคลือบ ผิวที่ผสมสารสกัดส่วนต่างๆ ของพรอพออลิสมีการเจริญของเชื้อไม่แตกต่างกันและมีมากกว่าสารเคลือบผิวที่ผสมสารกำจัด เชื้อรา Amista ในขณะที่สารเคลือบผิวที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ที่มีการผสมสาร Imazalil ซึ่งมีฤทธิ์ในการกำจัดเชื้อราสามารถชะลอ การเกิดโรคบนผิวส้มเพียงเล็กน้อย

วิจารณ์ผลการทดลอง

สารเคลือบผิวชนิดต่างๆ มีผลต่อยับยั้งการเกิดโรค เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม โดยที่สารเคลือบผิวที่ทำมาจากพร ออพออลิส 4 เปอร์เซ็นต์โดยไม่มีไขผึ้ง สามารถชะลอการเกิดโรคได้ดีที่สุด โดยมีขนาดของแผลเล็กที่สุด และมีเปอร์เซ็นต์การเกิด โรคน้อยที่สุด แสดงว่าพรอพออลิสที่มีในสารเคลือบผิวสามารถต้านการเจริญของเชื้อรา *P. digitatum* ได้ ซึ่งได้ผลเช่นเดียวกับ Silici *et al.* (2005) ซึ่ง Cushnie and Lamb (2005) รายงานว่า Flavonoid ในพรอพออลิสเป็นสารสำคัญที่มีผลในการยับยั้งการ เจริญของเชื้อจุลินทรีย์ สารเคลือบผิวที่มีส่วนผสมของไขผึ้ง 4 เปอร์เซ็นต์ และพรอพออลิส 4 เปอร์เซ็นต์ มีผลต่อการชะลอการเกิด โรคน้อยกว่าการใช้พรอพออลิส 4 เปอร์เซ็นต์เพียงอย่างเดียว สารเคลือบผิวที่ผสมส่วนสกัดของพรอพออลิสในส่วนต่างๆ อัตราส่วน

0.1 เปอร์เซนต์อาจเป็นส่วนผสมที่น้อยเกินไป จึงมีผลต่อการชะลอการเกิดโรคน้อย ในขณะที่สารเคลือบผิวที่ผสมสารกำจัดกำจัดเชื้อรา Amista และสารเคลือบผิวที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ที่มีการผสมสารกำจัดเชื้อรา Imazalil มีผลต่อการชะลอการเกิดโรคบนผิวส้มเพียงเล็กน้อย แสดงว่าพรอพอลิสสดที่ใช้ผสมเป็นสารเคลือบผิวมีผลต่อการยับยั้งการเจริญของเชื้อ *P. digitatum* ได้ดีกว่า สารกำจัดเชื้อราทั้ง 2 ชนิด

สรุปผลการทดลอง

พรอพอลิสสามารถนำมาใช้ในการผสมเป็นสารเคลือบผิวเพื่อชะลอการเกิดโรคหลังการเก็บเกี่ยวของผลส้มสายน้ำผึ้งได้ การใช้พรอพอลิสสดที่เก็บจากรังของชันโรง ความเข้มข้น 4 เปอร์เซนต์ สามารถนำไปใช้ทดแทนไขผึ้งในการเป็นสารเคลือบผิวได้

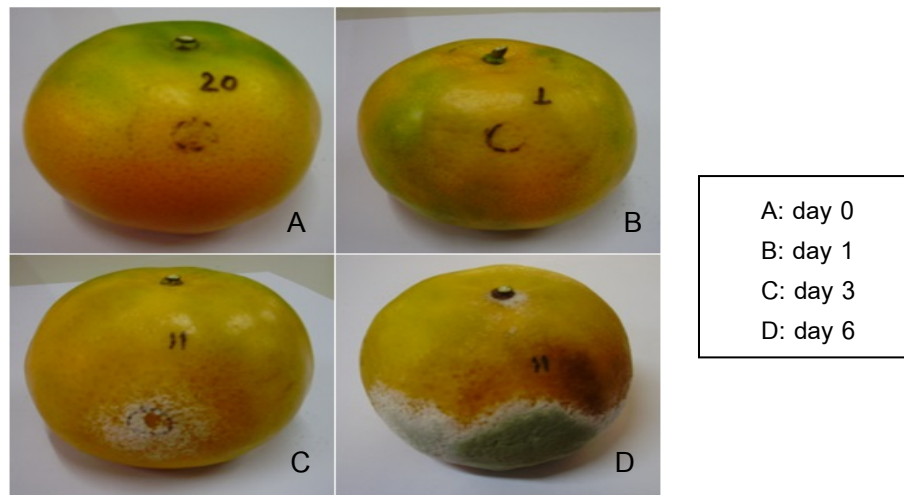

Figure 1 Infection Symptoms after inoculated *P. digitatum* on tangerine cv. Sai Nam Pueng fruits at 25 °C

Table 1 Diameter of infection area (cm²) after inoculated *P. digitatum* and coated the fruits with several coating materials at 25 °C for 6 days (B: Bee wax, A: fungicide Amista, P: fresh propolise, PM: propolis in methanol soluble fraction, PW: propolis in water soluble fraction, PD: propolis in dichloromethane soluble fraction) (mean±S.E.)

Treatments	Diameter of infection area after storage (cm ²)					
	1 days	2 days	3 days	4 days	5 days	6 days
B4	0.00±0.00	0.12±0.09 ^{ab}	3.45±0.53 ^{cd}	7.68±0.68 ^b	10.97±0.86 ^{bc}	14.05±1.23 ^b
B4A	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	1.91±0.53 ^{ab}	6.11±0.85 ^b	9.47±1.15 ^{bc}	12.91±1.42 ^b
B4P2	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	3.67±0.49 ^{cd}	6.90±0.71 ^b	9.96±0.89 ^{bc}	12.36±1.03 ^b
B4PM	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	4.28±0.39 ^d	8.03±0.67 ^b	10.70±0.84 ^{bc}	13.66±1.03 ^b
B4PW	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	3.35±0.57 ^{bcd}	7.54±0.90 ^b	10.71±1.18 ^{bc}	14.34±1.58 ^b
B4PD	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	3.83±0.48 ^{cd}	7.65±0.81 ^b	10.91±1.03 ^{bc}	13.94±1.23 ^b
B4P4	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	2.51±0.51 ^{bc}	5.64±0.87 ^b	8.45±1.10 ^b	11.09±1.40 ^b
P4	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	0.93±0.35 ^a	2.78±0.72 ^a	4.63±1.09 ^a	6.37±1.42 ^a
Zidrow	0.00±0.00	0.00±0.00 ^a	2.31±0.41 ^{abc}	7.35±0.49 ^b	10.94±0.40 ^{bc}	13.82±0.51 ^b
No Wax	0.00±0.00	0.24±0.14 ^b	3.38±0.50 ^{bcd}	8.07±0.85 ^b	12.14±1.27 ^c	19.34±2.23 ^c

The different later in same column show statistic different at P = 0.05 by One way ANOVA and different means test by Duncan's test

Table 2 Percentage of infected fruit after inoculated *P. digitatum* and coated tangerine cv. Sai Nam Pueng fruits with coating materials at 25 °C for 8 days (B: Bee wax, A: fungicide Amista, P: fresh propolise, PM: propolis in methanol soluble fraction, PW: propolis in water soluble fraction, PD: propolis in dichloromethane soluble fraction) (mean±S.E.)

Treatments	Percentage of infected fruit after storage period (%)						
	2 days	3 days	4 days	5 days	6 days	7 days	8 days
B4	10.00±6.12 ^b	85.00±6.12 ^{cd}	95.00±5.00 ^b	95.00±5.00 ^b	95.00±5.00 ^b	95.00±5.00 ^b	95.00±5.00 ^b
B4A	0.00±0.00 ^a	45.00±9.35 ^{ab}	80.00±9.35 ^b	80.00±9.35 ^b	85.00±10.00 ^b	85.00±10.00 ^b	85.00±10.00 ^{ab}
B4P2	0.00±0.00 ^a	80.00±9.35 ^{cd}	85.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b
B4PM	0.00±0.00 ^a	90.00±6.12 ^d	90.00±6.12 ^b	95.00±5.00 ^b	95.00±5.00 ^b	95.00±5.00 ^b	100.00±0.00 ^b
B4PW	0.00±0.00 ^a	70.00±5.00 ^{bcd}	85.00±6.12 ^b	85.00±6.12 ^b	85.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b
B4PD	0.00±0.00 ^a	85.00±6.12 ^{cd}	85.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b	90.00±6.12 ^b	95.00±5.00 ^b
B4P4	0.00±0.00 ^a	60.00±12.75 ^{bc}	75.00±11.18 ^b	80.00±9.35 ^b	85.00±6.12 ^b	85.00±5.00 ^b	95.00±5.00 ^b
P4	0.00±0.00 ^a	30.00±9.35 ^a	50.00±7.91 ^a	50.00±7.91 ^a	55.00±12.25 ^a	60.00±10.00 ^a	70.00±12.25 ^a
Zidrow	0.00±0.00 ^a	65.00±10.00 ^{bcd}	95.00±5.00 ^b	100.00±0.00 ^b	100.00±0.00 ^b	100.00±0.00 ^b	100.00±0.00 ^b
No Wax	15.00±10.00 ^b	85.00±10.00 ^{cd}	90.00±10.00 ^b	90.00±10.00 ^b	95.00±5.00 ^b	100.00±0.00 ^b	100.00±0.00 ^b

The different later in same column show statistic different at P = 0.05 by One way ANOVA and different means test by Duncan's test

คำขอบคุณ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ได้สนับสนุนทุนวิจัย และขอขอบคุณสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่อำนวยความสะดวกและสนับสนุนสถานที่ทำการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- วิลาวัลย์ คำปวน, จันทน์ อูทัยบุตร และบาจรีย์ ฉัตรทอง. 2554. การพัฒนาสารเคลือบผิวที่ทำมาจากไขผึ้งเพื่อใช้ในระบบผลิตผลไม้เชิง การค้า. รายงานฉบับสมบูรณ์ งบประมาณแผ่นดินประจำปี 2553 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 58 หน้า.
- Cushnie, J.P.T. and A.J. Lamb, 2005. Antimicrobial activity of flavonoids. Inter. J. of antimicrobial agents. 26: 343-356.
- Macucci, M.C. 1995. Propolis: chemical composition, biological properties and therapeutic activity. Apidologie 26:83-99.
- Silici, S., N. A. Koc, D. Ayangil and S. Cankaya. 2005. Antifungal activities of propolis collected by different races of honeybee agnate yeasts isolation from patients with superficial mycoses. J Phamacol Sci. 99: 39-44.